

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:

Pe un an	18 Lei
Pe jumătate de an	9 "
Pe un pătrar de an	4 "
Un număr	35 bani

Manuscrisurile, cărțile, revistele, publicațiile periodice sau ziarele cari au schimbul cu „FOAIA DIECEZANĂ”, se trimit pe adresa: V. LOICHIȚA, redactor în Caransebeș, iar banii de prenumărațiune și inserțiuni: administrațiunii „Tipografia și Librăria diecezană” în Caransebeș (Județul Caraș-Severin), Telefon Nr. 30. Manuscrisurile nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor:

Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 10 Lei, până la 200 de cuvinte 15 Lei, de aci în sus 20 Lei.

Nicolae,

din **indurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor ortodoxi din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.**

Inbilului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tătăl și dela Domnul nostru Isus Hristos.

„Poporul celce ședea intru întunec a văzut lumină mare și celor ce ședea în laturea și în umbra morții, lumină a răsărit lor.” Matei 4. 16.

Cu mare dor am așteptat să sosească aceste sărbători ale Nașterii celei după trup a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, pentruca — fiind ele cele dintâi sărbători mari de când cu voia lui Dumnezeu am fost învrednicit să urc scaunul de arhiepiscop și mitropolit al sfintei noastre biserici ortodoxe române de dincoace de Carpați. — imi dau fericitul prilej de-a Vă trimite, deodată cu arhieriasca mea binecuvântare, și cuvântul meu de dragoste și de părintească purtare de grijă, Vouă iubitorilor mei fii sufletești.

Vreau să știți, iubiiții mei, că cecece m'a îndemnat să primesc în mâinile mele toiagul de păstorie, a fost, pe lângă încrederea în Dumnezeu, a cărui chemare am ascultat-o în inima mea, dragostea de-a sluji sfintei noastre biserici și neamului nostru românesc, lucrând la binele și la mântuirea sufletească a Voastră, iubitorilor. Că prin ce altceva ași putea să dau rost mai înalt chemării mele de părinte sufletească, decât prin munca din care să rodească fericirea Voastră, cari sunteți bucuria și mângăierea vieții mele de aici înainte? Drept aceea, toate gândurile și toate silințele ce le voi putea întrupa în fapte, cătră Voi vor fi îndreptate, — și rog pe bunul Dumnezeu ca numai până atunci să-mi țină viața pe pământ, până când voi putea să-mi împlinesc această făgăduință cu care-mi mărturisese sufletul înaintea Sfintei Sale.

Vouă, iubitorilor mei, nu vă cer decât un singur lucru, și și pe acesta spre folosul vostru cel mai mare: *iubiți biserica și așezămintele ei, primindu-i cu credință învățăturile și urmându-i cu râvnă porocele.* Intru aceasta stă toată vrednicia Voastră de fii credincioși ai sfintei noastre biserici, care este mama cea bună a noastră a tuturor. Înaintașii noștri până în cele mai îndepărtate vremuri, la sânul cald al acestei mame iubitoare și-au găsit scăpare în năcazuri, alinare în suferințe și curaj în mijlocul ne-re-tărilor ce-au avut să le indure. Cu învățăturile ei, în dulcea noastră limbă țalmăcite, și-au luminat mîntea și prin „mângăierea scripturilor și-au întărit nădejdea” — „știind că năcazul

răbdare lucrează, iară răbdarea iscusință, iară incusință nădejde, iară nădejdea nu rușinează” (ep. cătră Romani 15, 4; 5, 4). Și nădejdea nu i-a rușinat. De tăria credinții lor, ca de-o stâncă nebiruită s'au sfărmat uneltilire vrăjmașilor, și prin încrederea dintre turmă și păstor-strângându-și rândurile moșii și strămoșii noștri, și-au apărat șufletul și toate comorile lui.

Roadele acestor mari virtuți ale înaintașilor noștri le culegem noi astăzi. Iată, a treia oară prăznuim sărbătoarea Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos împreună cu frații noștri de-un sânge și de-o lege de pretutindeni, strănși cu toții sub acoperemântul aceleiași patrii libere — România-Mare. Cu inimile pline de bucurie, dând laudă și mulțumită lui Dumnezeu pentru toate cele ce ne-a făcut nouă, repetăm împreună cu evangelistul Mateiu cuvintele prorocului Isaia, cari s'au împlinit și pentru noi: „*Poporul cel ce ședea intru întunec a văzut lumină mare și celor ce ședea în laturea și în umbra morții, lumină a răsărit lor.*”

Da, iubiiții mei, după lungi veacuri de întunec ni-a răsărit și noua lumină mare, lumina libertății naționale, de care un popor are lipsă neapărată, ca de aerul pe care-l înghițim cu toții, ca să-și poată desvolta puterile de viață și darurile cu cari l-a înzestrat Dumnezeu. Să prețuim deci libertatea și să ne însuflețim de ea. Dar în același timp să nu uităm, că mai presus de libertate stă felul cum știm să facem întrebuințare de ea. Libertatea deschide larg porțile vieții, — dar vrednicia ta, ca și a neamului ajuns la libertate din care faci parte tu, se arata abia atunci când dai dovezi că știi să-ți alegi bine drumurile pe cari mergi în viață. Astfel și vrednicia românească, scăpată la libertate, acum a sosit timpul să arate ce poate. Și se va arata prin felul cum fiecare din noi își va întocmi și își va îndruma viața sa în toate privințele, și cum neamul nostru întreg va ști să-și clădească cu trăinicie casa sa cea nouă, patria sa întregită cu jertfe atât de mari. Acest gând trebuie să ne apese inimile cu o grea răspundere, căci de aici înainte soartea noastră în mâinile noastre s'a pus și prin vrednicia ori nevrednicia noastră ne vom atrage binecuvântarea ori blestemul urmașilor noștri.

Eu am încredere, că ne vom ști ridica cu toții la înălțimea misiunii mari pe care a încredințat-o Dumnezeu în aceste timpuri neamului nostru românesc — și prin viața noastră, prin faptele și jertfele noastre vom face cu acest neam să se asemene bărbatului înțelept din evanghelie, „care și a zidit casa sa pe piatră și s'a pogorât ploaie și au venit râuri și au bătut vânturi și au lovit casa aceea și nu a căzut, că era întemeiată pe piatră” (Matei 7, 24-25). Am încredere,

că așa vom face, pentrucă, vorbind cu sfântul apostol Pavel: „Voi toți fiii luminei sunteți și fiii zilei; nu suntem ai nopții, nici ai întunerecului” (I. Tesaloniceni 5, 5). Popor creștin chiar dela obârșia sa — lumina vieții noastre e lumina lui Hristos. Ea ni-a luminat cărările în trecut și tot ea trebuie să ne lumineze drumul mai ales de aici înainte. Și așa, în mijlocul frământărilor noastre de tot felul, în vârtejul silințelor noastre spre înaintare și a luptelor înțepite pentru a birui greutățile zilelor de azi, deodată cu sărbătoarea solitoare de pace a Nașterii Domnului sosește la noi Domnul însuși și ne zice: *Eu sunt lumina lumii; celce vine după mine nu va umbla întru întunec, ci va avea lumina vieții*” (Ioan 8, 12).

Cine nu va asculta această chemare?!

Știți, iubitorilor, ce înseamnă lumina soarelui pentru viața de pe pământ. Deodată cu ivirea celor dintâi raze ale lui, viața, care în decursul nopții amuțise în liniște și în tăcere, se trezește, totul se pune în mișcare și omul — această coroană a fapturilor — își urmează cu sârguință lucrul mâinilor și lucrul minții sale iscoditoare. Lumina a fost fapta cea dintâi a Ziditorului și fără ea s'ar stinge, s'ar curma orice viață de pe pământ.

Vedeți, ceea ce este lumina soarelui pentru viața pământului, aceea este Hristos Mântuitorul nostru pentru viața sufletelor noastre. Căci unde pătrunde Hristos Domnul cu lumina Lui, acolo puteri proaspete și înviorătoare intră în suflete, izvoare de viață nouă, luminoasă și sănătoasă se deschid înlauntrul lor și îndemnuri spre fapte bune și virtuți alese incolțesc în cuprinsul lor. Gândiți-Vă spre ce culmi înalte ne chiamă cuvântul Lui și ce noian de bunătați revărsa în inimi darul Lui! Să spună Petru și Ioan și Pavel și ceilalți apostoli ai Domnului; să spună șirul lung al sfinților și mucenicilor creștinătății; să spună mulțimea mare a celor îndurerați și năpăstuiți ai sorții; să spună, în sfârșit, toți ceice de-a lungul veacurilor au trăit în duhul Lui și au fost încălziiți de lumina Lui. Căci El, Domnul și Stăpânul vieții noastre, pe cei slabi îi face tari, celor desnădăjduiți le dă nădejde, pe cei bolnavi cu trupul și bolnavi cu sufletul îi tămăduiește, pe păcătoși îi face sfinți, pe cei încătușați în patimi îi eliberează. Pretutindenea pe unde străbate lumina Lui, o nouă viață se trezește printre oameni și popoare, căci El le dă tuturora bucurie de viață, spor la muncă, tărie în suflet, lumina în minte și nădejde în izbândă. Într'adevăr încă nimeni nu s'a apropiat înzadar de Hristos! Prea puțin au ascultat oamenii cuvintele Lui, prea puțin cugetăm și noi cu gândurile Lui, prea puțin simțim cu inima Lui, prea puțin ne pătrundem de duhul Lui și primim lumina Lui.

E sărbătoarea Nașterii Domnului. Cuvântul meu arhieresc pe care Vi-l trimit la aceasta sărbătoare, iubitorilor mei fii sufletești, acesta este: *Să ne întoarcem la Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru!* El vine la noi. Întru ale sale vine și așteaptă ca ai săi să-l cunoască și să-l primească. Deci faceți loc pentru Hristos în inimile Voastre, chiar dacă ar trebui să deșertați toate cele ce sunt în ele. Când corabia e în primejdie, corăbierii aruncă în mare și lucrurile cele mai prețioase ce se găesc într'ansa. Sa facem și noi asemenea; să aruncăm din launtru nostru toate lucrurile deșerte de cari ne-am legat cu inima și să primim pe Hristos Mântuitorul în casa sufletelor noastre, dând dovadă că suntem — după cuvintele Scripturii: — „neam ales, preoție împărătească, rod sfânt, poporul învierii, ca să vestiți bunătațile celui ce V'a chemat pe voi dintru întunec la minunata sa lumina” (I. Petru 2, 9). Cea

mai mare dintre acele bunătați este iubirea; deci iubiți-Vă unul pe altul și ajutați-Vă în necazurile și lipsurile Voastre cu iubire frățească, căci: „Cel ce zice, ca este în lumina și pe fratele său urăște, întru întunec este până acum; cel ce iubește pe fratele său, în lumina petrece și sminteala întru dânsul nu este” (I. Ioan 2, 9-10). Gândiți totdeauna cele bune unul despre altul, încunjuțați toate vorbele și pricinele la vrajbă și neînțelegere, ascultând înțeleptul cuvânt pe care *Majestatea Sa gloriosul și iubitul nostru Rege* l-a spus acum de curând celor din sfatul țării și printr'ansii tuturor cetățenilor patriei noastre: *Puneți la o parte certurile, sfârșiți cu desbinările, fiți buni Români!* Fiți cu încredere cătră toți sfătuitoarii Voștri la bine, îndeosebi cătră preoții și învățătorii Voștri. Deschideți-Vă inimile cu milostivire față de cei năpăstuiți pe urma războiului, îndeosebi purtând grijă de sârmanii copii orfani, de văduve și invalizi, ca să le ușurați durerea vieții lor. „Și pe lângă acestea” încheind cu apostolul neamurilor — „frații mei, câte sunt adevărate, câte sunt cinstite, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt iubite, câte sunt de bună laudă, ori ce faptă bună și ori ce laudă, acestea să gândiți. Cele ce ați învățat și ați luat și ați auzit și ați văzut, acestea să le faceți și Dumnezeuul păcii va fi cu Voi” (Filipeni 4, 8-9).

Aceste sfaturi și povețe părintești am ținut să Vi le pun la inimă, iubitorilor mei, cu ocazia marelui praznic al Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, rugându-Vă să le primiți cu aceeași dragoste cu care Vi le-am trimis eu și să le faceți să rodească spre binele și fericirea Voastră. Când bunul Dumnezeu îmi va ajuta, voi veni și de față la Voi, căci aceasta mi-e dorința, ca să Vă cunosc și să Vă vorbesc față la față, bucurându-mă împreună cu Voi. Dar și până ce-mi voi putea implini această dorință fierbinte, rog pe atot milostivul Dumnezeu să Vă aibă sub scutul mântuirii și să coboare asupra Voastră tot darul și toate binecuvântările Sale cele bogate ca să sporiiți în toate cele bune, iar aceste sfinte sărbători și cele următoare ale Anului-Nou și ale Botezului Domnului, să le petreceți în pace, sănătate, mulțumire, bucurie, și să Vă învredniciți a le ajunge întru mulți și fericiti ani. Amin.

Impărtășindu-Vă arhieriasca Noastră binecuvântare, am rămas

Sibiu, la sărbătorile Nașterii Domnului din anul 1920.

Al Vostru al tuturor de tot binele voitor

Nicolae Bălan

arhiepiscop și mitropolit.

Sfaturi pentru tineret.

(Continuare)

Sfaturi îndeobște pentru tineri

2. Siliți-vă să-L cunoașteți bine pe Iisus Hristos

Lucrul de căpitanie în legea creștinească este cunoștința deplină a lui Iisus Hristos. Câtă vreme vă lipsește cunoștința aceasta, zădarnice rămân toate îndemnările mele și toate silințele voastre.

Dar trebuie să vă spun că pe Iisus Hristos nu-L cunoști, dacă știi numai istoria vieții Lui celei sfinte, ci Îl cunoști abia atunci, când Îl simțеști ca pe cel mai scump și mai sfânt odor al sufletului tău, și mereu năzuiești să-ți îndrepti toate clipele traiului numai după voia Lui. Când știi hotărât că gândești totdeauna, vorbești totdeauna și făptuiești totdeauna numai așa cum vrea Iisus Hristos, atunci poți zice că Îl cunoști pe Mântuitorul tău și ești prietenul Lui, fiindcă El singur zice: „*voi prietenii Mei veți fi, de veți face toate câte vă poruncesc vouă*“ (Ioan 15, 14). Eu vă îndemn dară, iubiților tineri, siliți-vă-cum zice apostolul Pavel — să-L cunoașteți pe Iisus Hristos „*și puterea învierii Lui, asemănându-vă cu moartea Lui*“ (Filip. 3, 10). Eu vă îndemn să vă întăriți în Iisus Hristos așa, încât să puteți zice: Hristos este pacea și țaria mea, viața și mângăerea mea, Doctorul și Păstorul meu, Mântuitorul și Dumnezeuul meu!

De ce vă îndemn eu așa de stăruitor la acest lucru? Pentru că numai în Iisus Hristos locuiește toată plinirea (Colos. 1, 19), numai în El își află sufletul nostru deplină mulțămire pentru toate trebuințele sale. Noi singuri nu avem nici dreptate, nici pace, nici mângăere, nici curaj, nici răbdare, nici puterea de a trece nepătați de păcate prin răutățile lumii acesteia. Numai în Iisus Hristos aflăm milă, pace, înțelepciune, dreptate, sfințenie și mântuire. Noi putem face fapte bine plăcute lui Dumnezeu numai atunci, când ne încredem cu totul în Iisus Hristos. Numai așa suntem deplin înarmați pentru lupta vieții, și numai așa vom învinge. Adevărata taină a tăriei și și sănătății și înaintării sufletului pe calea binelui este să trăiești numai în Iisus Hristos, să te uiți numai la El și să-ți cauți în El toată puterea. Apostolul Pavel zice: „*eu toate le pot în Hristos cel ce mă întărește*“ (Filip. 4, 13).

Iubiților tineri, eu vă îndemn și vă rog și vă îndatoresc, grijii din răspuțeri ca Iisus Hristos să fie comoara cea mai sfântă a sufletului vostru, mergeți numai la El, dacă vreți să ajungeți la sfârșitul cel bun al vieții voastre. La orice trebuință cel dintâi paș al vostru să fie îndreptat către Hristos. Vă trebuie sfat prietenesc? Hristos este cel mai bun prieten, căci El și-a pus „*viața Sa pentru prietenii Săi*“ (Ioan 15, 13). Vă simțiți voi nevrednici din pricina păcatelor? Nu vă temeți, că Domnul zice: „*de vor fi păcatele voastre ca mohorâciunea, ca zăpada le voi albi, și, de vor fi ca roșeala, ca lâna le voi face albe*“ (Isaia 1, 18). Vă simțiți voi slabi de a-I

urma? N'aveți frică, că El vă va da putere să fiți fiii lui Dumnezeu, vă va da pe Duhul Sfânt ca să locuiască în voi, vă va da duh drept și inimă înoită. Vă pricinuesc griji multele voastre slăbăciuni? Nu vă temeți, că nu e nici un duh necurat pe care Iisus Hristos să nu-l poată izgoni, nu e nici o neputință pe care El să n'o poată vindeca. Și, dacă vă neliniștesc oarecari îndoieli, scuturați-vă de ele, că doară Iisus zice: „*veniți la Mine toți cei osteniți și însărcinați și Eu vă voi odihni pe voi*“ (Mat. 11, 28), și tot El zice: „*pe cel ce vine la Mine nu-l voi scoate afară*“ (Ioan 6, 37). Iisus cunoaște deplin inima fiecărui tânăr, cunoaște toate ispitele și greutățile voastre și are milă de orice slăbiciune a voastră. Voi nu veți avea nici o desvinuire, dacă veți părăsi pe cel mai bun Prieten al vostru, pe Mântuitorul lumii întregi.

Ascultați deci de îndemnul meu: dacă vă e dragă viața, siliți-vă să-L cunoașteți pe Iisus Hristos cât se poate mai mult și mai bine, și îndreptați tot traiul numai după voia Lui!

3. Nu uitați că voi nu aveți nimic mai scump decât sufletul vostru.

Sufletul vostru e vecinic. El e merit să trăiască fără sfârșit. Lumea asta are să treacă odată. „*Pământul și lucrurile cele de pe dânsul vor arde*“ (2 Petru 3, 10). Se tot apropie vremea, „ *timp nu va fi mai mult*“ (Apoc. 10, 6), dar pentru sufletul vostru timpul nu va înceta nici odată.

Iubiților tineri, deprindeți-vă cu gândul să trăiți mai ales pentru sufletul vostru și numai pentru el să aveți grija cea mai mare. Nici un loc și nici un lucru nu e bun pentru voi, dacă el aduce stricăciune sufletului vostru. Nici un prieten și nici un om nu vă folosește, dacă lui nu-i pasă de sufletul vostru. Cine își păgubește persoana ori averea ta, acela te păgubește numai în chip trecător, iar cine cearcă să-ți păgubească sufletul, acela îți e dușmanul cel mai rău.

Gândește că tu nu ești aici în lume numai ca să mănânci, să bei, să-ți sature poftele trupului, să lucrezi, să dormi, să vorbești, să râzi, să te veselești, și mai pe scurt să gândești numai la vremea de acum, ci ești aici ca să te deprinzi mai ales cu vecinicia. Trupul tău e numai locuința sufletului tău nemuritor, și ar fi cea mai mare batjocură, dacă tu ți-ai face sufletul rob trupului și nu trupul rob sufletului.

Iubiților tineri, Dumnezeu nu se uită ori de are un om haine frumoase, averi mari și ranguri înalte. El nu se uită nici la știința noastră, nici la frumuseța trupului nostru, nici la iscusințele noastre deosebite, ci se uită nu-

mai la o singură podoabă, anume la sfințenia sufletului sau la ferirea lui de orice păcate, câtă vreme petrece el aici pe pământ împreună cu trupul. Nu uitați acest lucru de căpitanie! Dimineața, la amiază, seara și în toată clipa să vă întrebați necurmat: este sufletul meu frumos înaintea ochilor lui Dumnezeu? Nu l-am pătat eu cu oarecare păcate? Nu i-am întunecat lumina sfințeniei? Gândiți la vestitul zugrav din vechime, Xeuxe, care, fiind întrebat de ce muncește așa de mult la zugrăvitul unei icoane, a dat răspunsul: „*eu zugrăvesc pentru vecinicie!*” Zugrăviți și voi toate cugetele, vorbele și faptele vieții voastre așa, încât icoana sufletului vostru să rămâne sfântă pentru vecinicie, neuitându-vă la ceea ce zic oamenii, ci numai la împlinirea voiei lui Dumnezeu. Trăiți numai pentru frumuseța sufletului vostru, că vine ziua, în care tot omul va fi apăsător de cea mai chinătoare întrebare: *fi-va sufletul meu mânluit ori ba?*

(Urmează)

Neamul nostru românesc e amenințat de cea mai mare primejdie.

Conferință ținută la Cernăuți de preotul C. Morariu
în ziua de 4 Decembrie 1920.

Doamnelor și Domnilor!

Neamul nostru românesc e amenințat de cea mai mare primejdie, dacă, în urma unirii sale teritoriale și politice, nu-i va succeda să fie deplin unit și în privința sufletească. Acesta este înțelesul pe scurt al conferinței mele anunțate pe astăzi prin bunăvoința fraților membri din societatea „Academia ortodoxă”. Mă bucur din inimă că v-ați adunat aici, și deci vă rog să mă ascultați.

Omul nu are nimic mai scump decât sufletul său. De aceea zice Isus Hristos: „Ce ar folosi omului, de ar dobândi toată lumea, dar își va pierde sufletul său? Sau ce schimb va da omul pentru sufletul său? (Mat. 16, 26). Un suflet omenesc — zice stântul Ioan Gură de aur — are înaintea lui Dumnezeu mai mare preț decât soarele, luna și toate stelele la un loc. De ce? Pentrucă sufletul nostru este suflarea dumnezeiească, și mai ales el este în noi „chipul lui Dumnezeu”, deși nu în starea lui dela început, și ar fi rămas „*asemănarea lui Dumnezeu*”, dacă Adam și Eva n'ar fi păcătuit. Sufletul nostru este izvorul tuturor suferințelor, cugetărilor, voințelor și faptelor noastre, pentrucă numai el simțește, cugetă, voește și făptuește. Sufletul este cârmaciul întregii noastre vieți. Dar prin păcatul strămoșesc, simțirea, cugetarea și voia omului s'au întunecat și au slăbit. Va să zică sufletul nostru, în starea lui firească, nu e sănătos, ci bolnav, și chiar de aceea lucrul cel mai de căpitanie al fiecăruia din noi este, să purtam neadormită grija mai ales de îndreptarea și însănătoșirea sufletului, pentrucă avere mai scumpă decât dânsul nu avem alta.

Cu adevărat, sfântă e vorba unui genial barbat care a zis: *Sfântă rânduială, bogată în binecuvântare!* Căci numai buna rânduială e chizeșia vieții, ba e chiar însăși viața, pe când nerânduiala știm că duce în mod fatal numai decât la pustiire și la moarte. Înțelegem dar prea bine că mai ales sufletul nostru trebuie să se aște în bună rânduială, mai ales el trebuie curățit, cu deosebită grijă de toată tina și rugina, dacă e vorba să rămâie izvor cu totul limpede și curat, din care să curgă numai fapte de viață, nu însă și de moarte.

Cel mai bun mijloc, care slujește pentru curățirea, îndreptarea și însănătoșirea sufletului, a fost, este și va fi totdeauna *cuvântul*, menit să-l înțeleptească pe om și mai ales să-l împodobească cu cununa evlaviei sau sfințeniei, singura vrednicie adevărată și neperitoare a vieții sale. Dar numai cuvântul curat omenesc nu-l poate înțelepți deplin pe nimeni și mai ales nu-l poate da nimărul podoaba evlaviei sau sfințeniei, pentrucă zice Sfânta Scriptură: „De va și fi cineva tieplin între fiii oamenilor (se înțelege în înțelepciunna umanistică), dar îi va lipsi înțelepciunea cea dela Tine (Doamne), într-o nimie se va socoti” (Întel. Sol. 9, 6). Cuvintelor „întru nimie se va socoti” li da adevăratul înțeles Isus Hristos zicând: „Eu sunt viața, voi sunteți mlădițele; cel ce rămâne în Mine și Eu în el, acela aduce roada multă, că fără de Mine nu puteți face nimic. De nu va rămânea cineva în Mine (adeacă de nu va asculta de cuvântul Meu), se va scoate afară ca mlădița și se va usca, și o vor aduna, și o vor băga în foc și va arde” (Ioan 5—7). Unde-i dar înțelepciunea care dă viață sufletului? Omul „va trăi cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu” (5 Moisi 8, 3). De aceea „*ascultă cuvântul Domnului și viu va fi sufletul tău*” (Ierem. 38, 20), „*pentrucă viu este cuvântul lui Dumnezeu și lucrător și mai ascuțit decât toată sabia ascuțită de amândouă părțile, și străbate până la despărțirea sufletului și a duhului și a mădulărilor și a măduvei, și este judecător cugetelor și gândurilor inimii*” (Evrei 4, 12).

Primejdiile tuturor primejdiilor sau bolile tuturor bolilor omenesti sunt *păcatele*, pentru stăpînirea cărora nu s'a inventat și nu se va inventa în veci mijlocul potrivit de nici o cultură sau înțelepciune curată omenescă și de nici un medic lumesc. În privința aceasta, după vorba Sfintei Scripturi, afară de un singur medicament, toate celelalte nu ajută nimic. „*Nici iarbă nici unsoare, ci (numai) cuvântul Tău (Doamne) le vindecă toate*” (Întel. Sol. 16, 12).

Vedem prin urmare că cultura curată umanistică are mai întâi *cusurul*, că ea absolut nu e în stare să stăpânească păcatele. Și noi știm doară că unde păcatele sunt mai încuibate, acolo și moartea își are rolul cel mai important, pentrucă *plata păcatului este moartea*.

Dar cuvântul numai curat umanistic sau înțelepciunea sau cultura numai curată umanistică mai are și alt *cusur mare*, anume că ea nu-i poate da nimărui nici pacea sufletească. Și apoi se știe că, aiba un om toate bunățile lumii, dacă îi lipsește lui numai pacea sufletului, el se simțește, cel mai nefericit. Iată de ce spiritele cele mai luminate, cercând să afle taina pacii sufletești, mereu și-au muncit mintea cu întrebările: *Ce suntem noi? De unde venim? La ce trăim? Ce rost au suferințele noastre în lumea aceasta și după ce trecem dintr'însa, unde ne ducem?* La întrebările acestea atât de vajnice, cei mai înțelepți, pe temelul cuvântului curat omenesc, n'au putut răspunde altfel decât „*ignorabimus*”, adică să nu ni mai batem capul înzadar, că răspuns la acestea întrebări nu vom afla nici odată. Față cu această neputință a înțelepciunii

curat omenești, singur numai cuvântul credinței creștine, singura numai înțelepciunea dumnezească ni dă răspunsul cel mai lămurit și deplin mulțamitor.

Anume la întrebarea: **Ce suntem noi?** Isus Hristos ni răspunde: Suntem „fiii Tatălui celui din ceruri” (Mat. 5, 45), dacă ni petrecem viața de aici în **sfințenie**, căci „de nu vă veți pocăi, toți veți peri” (Luca 13, 5). „Doamne, Tatăl nostru ești Tu iar noi tuă, lucrul mâinilor Tale toți” (Isaia 64, 8).

La întrebarea: **De unde venim?** Ni se răspunde: De la „izvorul vieții” (Ierem. 17, 18). „Cei ce Te părăsesc pe tine (Doamne) să se rușineze; cei ce se depărtează de la Tine pe pământ să se scrie, că au părăsit izvorul vieții, pre Domnul” (Ierem. 17, 13).

La întrebarea: **La ce trăim?** Ni se răspunde: Ca să plinim „voia lui Dumnezeu: sfințirea noastră”. (1 Tesal. 4, 3) „în toată viața” (1 Petru 1, 15), și să fugim „de păcat ca de fața șarpelui”, ca „câ dinții de leu sunt dinții lui, cari omoară sufletele oamenilor” (Is. Sir. 21, 2 și 3). „Pacea să urmați cu toții și sfințenia, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul” (Evr. 12, 4).

La întrebarea: **Care este rostul suferințelor noastre în lumea aceasta?** Ni se răspunde: Pătîmind noi aici orice neajunsuri în răsuna noastră după sfințenie ni se făgăduiește: „Năcazul nostru de acum, curând trecător și ușor, lucrează în noi vecinică și peste măsură mare mărire” (2 Corint. 4, 17), că „cele ce ochiul n'au văzut și urechea n'au auzit și la inima omului n'au intrat, acelea le-a gătit Domnul celor ce-L iubesc pre El” (1 Corint. 2, 9).

La întrebarea: **Unde ne ducem, după ce părăsim lumea aceasta?** Isus Hristos ni răspunde cu toată hotărîrea că ne ducem ori la „viața (cea fericită) de veci” ori la „munca de veci” (Mat. 25, 46), fiecărui „după faptele sale” (Rom. 2, 6).

Cele spuse până aici ne conving deplin, că toate Academii, toate Universitățile, toate școlile de orice grad și specialitate, mai pe scurt toate instituțiile de creștere curat umanistică din lumea întreagă nu sunt în stare să li deie oamenilor adevărata pace sufletească, și mai ales nu sunt în stare să-i reție de pe povârnișul atât de lunecos și primejdios care da în prăpastia păcatelor și a morții.

Omul cel atât de scump, încât neamul nostru, în tot trecutul său de aproape două mii de ani, n'a avut și nu are altul ca dânsul; omul acela fenomenal și enigmatic, care și-a răstignit și își restignește toate clipele traiului pe crucea muncii pentru binele obștesc al tuturor fraților săi, pentru dragostea cărora i-se închiseră porțile că să nu mai vie nici la noi, dar mila Celui de sus i le-a deschis larg spre toate părțile pământului românesc; omul acela pe care numai nemernic îl pot gratifica cu atribute, de cari rămâi adânc indignat când le vezi anunțate pe hârtie, iar cei cu judecată dreaptă sunt pătrunși de un adânc respect numai când aud rostindu-se numele lui; omul acela zice în primarticolul din Nr. 40 al foii sale „Neamul românesc pentru popor”, anul curent, pag. 646 și 647: „Țara noastră, pentru cinstea și mărirea căreia s'a vărsat atâta sânge și s'a cheltuit agonisita de atâția ani, ba am pulea zice și de veacuri, e azi în mai mare primejdie decât oricând”. Și „Dușmanii cei mai răi ai țării tot noi suntem”, adică mai ales noi intelectuali români. Cu ce suntem cei mai răi? E banal să o mai spun: cu păcatele noastre! Căci a petrece în păcate înseamnă a se lăsa înghițit de viu, de întunerecul morții. Zice doară Sfânta Scriptură: „Dumnezeu este lumină

și nici un întunerec nu este în El. De vom zice că împărtașire avem cu Dânsul și în întuneric umblăm, mințim” (1 Ioan 1, 5 și 6). „Că ce împărtașire are dreptatea cu faradelegea? Sau ce împreunare are lumina cu întunerecul? Sau ce unire are Hristos cu Veliar?” (2 Cor. 14—16). „Fiii mei acestea scriu vouă ca să nu păcătuiți... Cele ce urește pe fratele său în întuneric este și în igturnerica umblă, și nu știe încotro merge, că întunerecul a orbit ochii lui” (1 Ioan 2, 1 și 11). „Cele ce nu iubeste... petrece în moarte” (1 Ioan, 3, 14).

Ce am fost noi Românii odată și ce am ajuns, sa fim astăzi, despre aceasta dau aici numai câteva dovezi:

(Urmează)

Ș T I R I

Tuturor colaboratorilor și cetitorilor „Foi Diecezane” li trimitem cele mai sincere doriri de bine de Anul nou 1921.

Sărbătoarea Nașterii Domnului a fost prăznuită cu deosebita solemnitate în catedrala episcopiei noastre. Atât la utrenie cât și la s. liturgie a servit Prea Sfinția Sa părintele episcop Dr. Iosif Tr. Badescu, azistat fiind de I. P. C. Sa părintele arhimandrit și vicar episcopesc Filaret Musta, de protopresbiterii S. Șandru și G. Petrescu, de presbiterii T. Șandru și D. Socineanțu și de protodiaconul Dr. Cornel Cornean. În cursul s. liturgiei, la priceasnă, părintele catichet T. Șandru a citit înțeleapta și prima pastorală de Crăciun a Prea Sfinției Sale părintelui episcop Iosif.

În ziua Tăierii împrejur a Domnului a servit s. liturgie în catedrala noastră P. O. D. protopresbiter A. Ghidiu, azistat de protopresbiterii S. Șandru, G. Petrescu, presbiterii T. Șandru, Virg. Musta și de protodiaconul S. Evuțian. Cătră sfârșitul s. liturgiei P. O. D. protopop A. Ghidiu face Cronica anului 1920, relevând ca fapta cea mai importantă a anului expirat înălțarea în scaunul episcopesc a P. S. Sale părintelui episcop Dr. Iosif Tr. Badescu. Din tronul arhieresc apoi P. S. Sa părintele episcop, în cuvinte bine simțite, urează credincioșilor săi un fericit nou an cu împărtașirea binecuvântarilor arhieresti pentru prosperarea lor.

După s. liturgie toate autoritățile și instituțiile locale în frunte cu șefii lor, în număroase deputațiuni, se prezintă la reședința episcopescă urând arhipăstorului „An nou fericit” și zile îndelungate.

După recepțiunile dela reședința, număroși stimamatori și prietini ai părintelui arhimandrit și vicar episcopesc Filaret Musta, se prezintă la locuința sa, urându-i și I. P. S. Sale un „An nou fericit”.

Onomastica P. S. Sale. Serbându-și P. S. Sa părintele episcop Dr. Iosif Tr. Badescu în ziua a treia de Crăciun onomastica sa, fiii săi credincioși ca și capii confesiunilor străine s'au prezentat P. S. Sale spre ai

esprima caldele lor doriri de bine. În numele Conzistoriului și a tuturor institutelor diecezane felicită pe P. S. Sa, părintele arhimandrit și vicar episcop. Filaret Musta, iar în numele tuturor instituțiilor de învățământ și culturale, directorul școlii normale Ilie Orzescu. P. S. Sa plin de emoțiune mulțamește pentru felicitările ce i-se aduc, asigurând pe toți de sincera și părinteasca sa dragoste.

Starea episcopului R. Ciorogariu. Episcopul R. Ciorogariu se află în spitalul Colțea. Rana se vindică încet dar sigur. P. C. Sa este îngrijit de dna Hortensia Cosma și de dna Ispravnic din Arad, nepoata dânsului. După ce rana se va închide, urmează să i-se facă operația, adică să-i pună la loc bucata de os, de vre-o 3-4 cm. pe care i-a rupt-o bomba. După ce se va vindeca și de operația aceasta și osul se va prinde la loc, P. C. Sa va putea părăsi spitalul și probabil se va întoarce acasă la Oradea-mare. În orice caz după reconvalescența, P. C. Sa va fi sfințit de arhieru la Sibiu, iar după sfințire va fi instalat cu mare pompă în scaunul său episcopesc din Oradea-mare. (Dac. Traiană)

† **Cassian R. Munteanu.** Publicistul de valoare și scriitorul de talent, Dl. Cassian R. Munteanu, deputatul circumscripției Bocșa Montană, a murit în floarea vieții sale după lungi și chinuitoare suferinți, Joi în 13 Ianuarie n. 1921 în Lugoj. În mormântarea i-sa făcut Sămbăta în 15 Ianuarie n. a. e. Cu adormitul în Domnul se coboară în pământ, prea fără de vreme, o frumoasă energie românească din Bănat, care ar fi putut fi de folos neamului nostru prin scrisul său și noblețea ce caracteriză întreaga sa ființă. Bunul Dumnezeu să-i facă parte în ceata drepturilor săi și să-l odihnească în pace.

Generalul Coandă. Dl. general Coandă, președintele Senatului, este deplin vindecat de rănilor suferite cu ocazia criminalului atentat dela Senat. Dl. general Coandă, după redeschiderea sesiunii parlamentare, va prezida din nou Senatul.

1821. Aniversarea de o sută de ani dela răscoala lui Tudor Vladimirescu care ne-a adus desrobirea de sub lunga plagă fanariotă, cu alungarea domniei grecești din principate, se va comemora printr-o mare serbare națională care va avea loc la 26 Februarie a. e. în București. În acest scop s'a format un comitet de doamne sub presidenția M. Sale Reginei, care în colaborare cu Liga culturală va conlucra la reușita acestei serbări. S'a trimis tuturor prefectilor o adresa prin care sunt rugați să formeze delegațiuni de câte 5 doamne sau domnișoare din fiecare județ cari să vină în Capitală pentru această sărbare, cu costume naționale, caracteristice județului. S'au luat măsuri pentru găzduirea acestor delegațiuni în București. Cu începere dela 17 Februarie, se va atașa la toate trenurile principale spre București câte un vagon special pentru delegațiuni. Adresa de încartiruire: S. Măndreșcu, Str. general Dona, nr. 12.

Toate taxele la C. F. R., conform unei ordinațiuni a direcțiunii generale a C. F. R. din București,

cu începerea de 15 Ianuarie anul 1921 vor fi urcate din nou cu 20%.

Călătoria în Iugoslavia. Pentru înlesnirea călătoriei în Iugoslavia, s'a hotărât înființarea unei comisiuni stabile în Timișoara, compusă din Români și Sârbi. Comisiunea aceasta se va ocupa cu permisele de călătorie imediată și de durată scurtă, cari se vor elibera de urgență fără multe formalități.

Congresul extraordinar al învățătorilor din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramureș este convocat pe ziua de 23 Ianuarie 1921 la Cluj. La ordinea zilei va fi chestiunea Casei învățătorilor și chestiunea salarizării unificate.

Pentru ridicarea unei statui lui Avram Iancu, în Cluj, consiliul orașanesc de acolo a votat suma de 50,000 lei. Toate contribuțiile pentru acest scop se vor adresa comisiunii instituite în Cluj pentru adunarea fondurilor necesare pentru ridicarea statuii.

Cronica culturală și literară.

Reproducem din „Tel. Român” în fruntea „F. D.” *prea frumoasele și mult grăitoarele cuvinte arhieresti ale I. P. S. Sale părintelui nostru mitropolit Nicolae, cu cari învățatul ierarh salută pentru întâia dată turma credincioșilor săi cu prilejul s. sărbători ale Nașterii Domniului și Mântuirii lui nostru Isus Hristos.*

Pomul orfanilor noștri. Miercuri, în preziua Ajunului Nașterii Domniului d. a. la ora 4, s'a sărbătorit pomul de crăciun al orfanilor noștri de războiu în sala festivă a liceului „Traian Doda” din loc. Public mult, cu prezența P. S. Sale părintelui episcop Dr. Iosif Tr. Badescu și a tuturor autorităților noastre militare și civile, a venit să se bucure de bucuria orfanilor noștri la împărțirea ofrandelor de crăciun, daruite cu inimă bună și largă de cetățenii de toate categoriile ale orașului nostru. Sunt multiple prilejurile și ocaziile unde mâna darnică a jubitorului și milostivului poate alina năcazuri și suferinți cu plămădirea și rodirea propriei sale bucurii sufletești, dar credem că răsplata binefacerilor inimilor îndurătoare nu poate rodi nicăiri mai cu sfințenie și cu duioșie, ca în ochii micuților și golașilor noștri orfani. O spunem aceasta cu toată inima muiată în lacrimi, pentru că am văzut în acea după amiază în preajma pomului cu luminile aprinse, cum ochii stingheri și uitați ai celor ce se apropiau cu mâni sfoase și tremurând pentru primirea pâinii, hainelor și ghetelor, darurile trimise de Moș Crăciun, reflectau divină fericire copilărească, mulțumire, recunoștință și dor de părinți ce nu mai sunt... Și această răsplată ajunge, ea trebuie să ne facă deapururi mai milostivi și mai buni, căutând și mai mult în viața noastră: uitarea și suferința! Damele, namele orfanilor în această zi (Dna presidență Maria Dr. Lăbonțiu, Dna colonel P. Dobriceanu, Dna avocat Dr. Morariu, Dna director G. Neamțu ș. a.), împreună cu ceilalți factori (Dnii colonel T. Romanu, colonel P. Dobriceanu, Corpul bravilor ofițeri ai regimentului nostru de casă, primarul F. Pauck, medic Dr. V. Budințian, directori S. Evuțian și G. Neamțu, prof. Iancu Călțun ș. a.) care au ostenit mult pentru adunarea și împărțirea

prinoaselor, aibă în inima lor pacea lui Hristos și scumpa mângâiere că au lucrat în numele Domnului, iar marimonoșilor donatori, cei 48 orfani miluiți, prin scrisul nostru, li exprimă mulțumită, rugând pe bunul Dumnezeu să li rasplătească darurile lor curate! Actul serbării s'a desfășurat în cadrul unui vast program din curînsul căruia remarcăm cuvântul Dnei presidente Maria Dr. Lăboțiu, conferința Dlui colonel T. Romanu despre rostul societății I. O. V. și dragălașele declamări ale Dșoarelor Ica Lăboțiu și Gabriela Dobriceanu. Laudă i-se cuvine și famfarei noastre militare pentru precisele ei cântări orchestrale.

Conferințele „Clubului Didactic”. În lumea prea pronunțată a noastre preocupări și griji trecătoare, înstăpânite în mod fatal de pe urma enormei scumpiri de trai ce avem să îndurăm, conferința Dlui asesor eonziștorial Aurel Moaca, ținută în 20 Dec. v. 1920 în cadrele „Clubului Didactic” la liceul „Traian Doda”, „*Despre viață și moarte*”, a avut meritul de a ne fi putut transpune, pentru o clipă măcar, într'o ordine de viață cu ideale rosturi de pregătire pentru adevărata viață ce va să vie după adormirea noastră, dincolo de mormânt. Potrivită fondului conferinței a fost recitarea din opera neuitatului nostru P. Cerna. Poetul bucovinean, I. Gh. Costinescu, ne-a cetit apoi din frumoasa sa activitate literară: cântece originale, traduceri și cântece populare în grai bănățenesc, din bogata colecțiune de poezie populară, pe care a adunat-o cu sirguință de albină din ținutul Oraviței de pe timpul profesoratului său la liceul „General Drăgălina” din Oravița. Publicul a răsplătit pe harnicul și neobositul muncitor în câmpul culturii noastre naționale cu repetate sublinieri de plăcere și ropote de aplauze. Studentul licean *Filaret Barbu* a fost foarte bine în talmăcirea „Baladei” nemuritorului Ciprian Porumbescu ca și în executarea Menuette-ului lui Beethoven. Posedând o tehnică îngrijită și abilă, căldură în interpretare, tinărul *F. Barbu* perfecționându-se încă, ne împrumută toată nădejdea bună ce o legăm de viitorul său muzical. Aducerea aminte de marele artist Ciprian Porumbescu, ni este tuturor Românilor o pioasă datorie, și ne pare bine că „Clubul nostru didactic” i-a reîmprospătat numele.

Calendarul Românului. A apărut vechiul și cunoscutul „Calendarul Românului”, având după partea calendaristică și genealogia casei noastre domnitore în partea primă, șematismul bisericii ort. orientale române din metropolie și special al diecezei Caransebeș, iar în partea a doua o bogată materie literară. Partea literară o deschide un splendid tablou al augustei noastre familii domnitore, după care urmează reproducerea sublimului scris al M. Sale iubitei noastre Regine Maria: „Dela înima mea la inima lor” și „Copilul meu” din minunata și sfânta carte a Suveranei: „Gânduri și icoane din vremea războiului”. Piesa eroică „O noapte la Oituz” a scriitorului nostru bănățan *de talent* M. Gașpar, face cinste autorului și este cea mai potrivită lectură pentru dezvoltarea dragostei de țară și de neam în rândurile sătenilor noștri, cari de multe ori n'au altă lectură în tot cursul anului decât bietul călindar: „Este tristă constatare, dar așa este și de aceea grija mare ce trebuie s'o avem la întocmirea calendarelor.” „Calendarul Românului” caută să corespundă și prin celelalte bucăți literare acestui rost cultural al calendarelor române. Folositor pentru cetitori este studiul Dlui referent Aurel Moaca despre „Reforma agrară”. Prețul 6 Lei. Se capătă la Librăria diecezană din Caransebeș.

Însemnăm tradiționala și foarte folositoare datină a ziarelor de dincoaci de munți de a servi cetitorilor săi bună literatură de s. serbători. Cei mai de seamă și mai cunșcuți scriitori ce-i avem: N. Iorga, Ion Gorun, G. Bogdan-Duică, S. Pușcariu, I. Lupaș, I. Agărbiceanu, Al. Ciura, N. Crainic, Lucian Blaga, E. Pitiș, C. Hodoș, Volbură Poiană, Dr. G. Ciuhandu, Vîctor Stanciu, au ilustrat și în acest an ca și alte dăți cu prețiosul lor scris coloanele ziarelor: Gazeta Transilvaniei, Patria, Dacia Traiană, Voința, și Românul.

Nr. 3058 Șc. ex 1920.

Fund. Nicolae Popea.

CONCURSE.

Pentru conferirea unui ajutor de 244 lei din „Fundațiunea Nicolae Popea” se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Foaiă Diecezană:

La acest ajutor pot reflecta învățacei români ortodoxi, cu purtare morală bună — dela orice meserie sau industrie, asemenea sodali talentați, cu purtare morală bună, precum și sodali morali și cruțători, cari vor începe meserie de sine stătătoare, preferindu-se învățacei și sodalii în bransa librăriei, tipografiei și compactoriei.

Cererile de concurs sunt a se adresa Consistoriului diecezei gr. or. române a Caransebeșului, fiind instruate cu următoarele documente alăturate în original sau copii autentice.

1. estras de botéz, provăzut cu adeverință din partea preotului local competent, că concurentul și acum aparține bisericii gr. or. române din metropolia noastră.
2. atestat de sărăcie dela antistia comunală, vidimat și de preotul local despre starea materială și socială a concurentului și a părinților săi,
3. testimonii școlare și eventuale atestate de serviciu despre progresul și purtarea morală din anii trecuți.

Caransebeș, din ședința plenară a Consistoriului diecezan, ținută în 28 Octomvrie (1 Noemvrie) 1920.

Episcopul diecezan

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

În urma morții preotului Teodor Cioloca, se escrie concurs cu termen de 30 de zile socotit dela prima publicare în „Foaiă Diecezană”, pentru îndeplinirea postului de *preot* în comuna **Sîpet** de clasa a II-a.

Emolumente

1. Una sesiune parohială constătoare din 32 jugere.
2. Birul și stola uzată.
3. Alegândul preot va avea însuși să se îngrijască de cvartir.

Petițiunile sunt a se înainta, adresate comitetului parohial, Prea On. Domn protopresbiter Ioan Popa în Buziaș.

Recurenții au a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta dăstăritatea în cântare și oratorie, dar numai cu prealabila

încuviințare a Preaon. domn protopresbiter tractual, însă nici decum în ziua de alegere.

Șipet, din ședința com. parohial, ținută la 21.8 Martie 1920. 2-3

Toma Porumb

președ. com. paroh.

În conțelegere cu mine *Ioan Geția* adm. protopr.

Petre Goanță

not. com. paroh.

Pe baza ordinului Venerabilului Consistor diecezan de dtdo: 2 Iunie 1920 Nr. 1409 B. ex. 1920 se escrie concurs pentru ocuparea postului de *capelan* în parohia de clasa a II-a **Gorua**, protopresbiteratul Oraviței cu termen de 30 de zile dela prima publicare pe lângă următoarele:

Emolumente.

1. $\frac{1}{2}$ parte din două sesiuni constătoare cu 60 jugere.

2. $\frac{1}{2}$ parte din birul parohial usitat în natură cu 15 chilograme.

3. $\frac{1}{2}$ parte din stola uzitată.

4. $\frac{1}{2}$ parte din venitele accidentale.

5. Din două plățuri un plăț estravilan.

Pentru cortel are a-se îngriji încă viitorul capelan. Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și înainta petițiile de concurs comitetului parohial prin oficiul protopopesc din Oravița, și a se presenta în sfânta biserică în vre-o Duminică sau sârbătoare spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie.

Dat din ședința comitetului parohial, ținută la 22 Iunie 1920. 2-3

Mateiu Popoviciu m. p.

președ. com. paroh.

Gheorghe Stefan m. p.

not. com. paroh.

În conțelegere cu mine: *Cornel Stefan* adm. protopr.

Pentru ocuparea definitivă a postului *învățătoresc* dela școala confesională gr. or. română din **Maciova**, protopresbiteratul Caransebeșului, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaiă Diecezană“.

Emolumentele sunt următoarele:

1. Salar dela comuna biserică prin repartițiune anuală 600 Lei.

2. Eventuale gradațiuni sunt asigurate din partea statului.

3. Pentru conferință 10 Lei.
4. Pentru adunarea generală 10 Lei.
5. Pentru scripturistica 5 Lei.
6. Pentru facerea socoților cultului și a bisericii 25 Lei.
7. Dela înmormântări unde va fi poftit 1 Leu.
8. Locuință în natură cu grădină de legume.

Alesul învățator este îndatorat a instrua tinerimea școlară în cântarea biserică și a o conduce la biserică, iar pentru purtarea cantoratului în s. biserică primește 12 m. □ de lemne, precum și 3 jugere și 800 □ pământ în folosință, după care va avea însuși să plătească darea recerută de lege.

Recurenții au să-și înainteze rugărilor adresate comitetului parohial din Maciova, Prea On. Oficiu protopresbiterat din Caransebeș, cu a cărui prealabilă învoire se pot prezenta în comună spre a-și arăta desteritatea în tipic și cântarea biserică.

Maciova din ședința comitetului parohial ținută în 2/15 August 1920.

1-3

Ioan Borlovan m. p.

preot și președ. com. paroh.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

Cel mai bun calendar din părțile noastre este

Calendarul Românului

Cumpărați **Calendarul Românului**, care cu o estindere de 150 pagini costă **6 Lei** și cu acest preț vi se trimite franco de

Librăria diecezană din Caransebeș.

FIUL LUI ANTONIU NOVOTNY,
turnătorie de clopote
și fabrică de scaune de fier pentru clopote
Timișoara-Fabric.

50-52 Calculări de preț se trimit gratuit.